

kuje. Ostro pokara deklo, zakaj tako slabo pomolze. Dekla ji pa pove, kakšne glasove je slišala iz ene krave.

Gospodinja pove gospodarju, gospodar pa odloči: »Kravo bomo pobili, drugače ne bo miru.« Pride res klavec in pobije kravo. V drobu so našli napol živega palčka. Prosil je za milost in usmiljenje, pa ni našel ne enega ne drugega.

»Dovolj škode si nam že naredil,« se je razjezil gospodar, »mleko si nam vsak dan popil, in kravo smo morali radi tebe pobiti.«

Neusmiljeni klavec je šel in je ubogega palčka spravil v črevo in ga podelal v klobaso. Gospodinja je klobase prekuhavalala in je s klobasami vred nevede tudi palčka vrgla v kotel vrele vode. Palček se je mislil rešiti, je grizel in trgal črevo, pa ga je pretrgal šele v kotlu — v vreli vodi se je opeknel in umrl.

Tole je premišljeval Tinček Grdinček. In mesarju se je ognil, kolikor daleč se mu je mogel. Kdo vé, če ni ravno Balantov oče podelal tistega palčka v klobaso? Kdo to vé...? Mesarji so trdosrčni ljudje.

Tisti dan Balantov oče ni več videl Tinčka. Rajši je šel za mizo Tinček čakati, kdaj k njemu pridejo klobase. Ali ni to pametneje?

† J. Cvelbar:

Jurijeva.

*Sveti Jurij jezdi v goró —
v gôri je strašna pošast,
sveti Jurij ubil jo bo,
vzel ji njeno oblast.*

*Ta pošast žrè solnčno luč,
živí ob solnčni gorkoti,
ta pošast je rajski pomladi
gori v Gorjancih napoti.*

*Sveti Jurij pošast je ubil,
zabodel jo v črno srcé,
njeno pa gorko kri je razlil
dol čez širno poljé.*

*In širno poljé se rdi, rdi,
in širno poljé dehti, dehti —
v polju tem širnem
detelja rdeča cveti.*

